

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Quid nobis videatur de hac visione sentiendum? Sectio Prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

æcepi librum de manu Angeli, & deuorauit illum: & erat in ore meo tanquam mel dulce: & cum deuorassẽ eum, amaricatus est venter meus: & dixit mihi: Oportet te iterum prophetare gentibus, & populis, & linguis, & Regibus multis.

COMMENTARIUM QUARTVM EXEGETICVM.

De Tertia Visione Ioannis.

Quid nobis videatur de hac visione sentiendum?

SECTIO PRIM A.

OMMUNIS opinio, quam sequuntur Beda, Primas. Richar. Victor. Pannon. & alij, hunc Angelum Dei fortem Christum Dominum interpretatur, qui de cælo descenderit per incarnationis mysteriũ: iridem capite gestauerit, hoc est, pacem mundo attulerit: librũ habuerit apertum in manu, hoc est, mysteriũ gratiæ reuelauerit: instar leonis rugierit, id est, futura dånationis pœnas terrifica voce denũciauerit, tẽpũsque amplius post iudiciũ non futurum iureiurando confirmauerit, pedẽ dextrũ super mare, sinistrum super terrã posuerit, id est, Gentilẽ, Iudaicũque populũ suæ potestati subiecerit, denique post eius vocẽ septẽ tonitrua locuta fuerint, id est, Apostoli eius fidem per vniuersum terrarum orbem prædicauerint: vnde & filiis Zebedæi Christus Boanerges, id est, filij tonitruui nomen imposuit. Marc. 3. Ceterũ hæc expositio nobis non satis probatur: quorsũ enim hoc loco ad incarnationem, & primum Christi aduentũ recurrat Ioannes, qui totus iam est in secundo, extremisq; mundi temporibus describendis: Quare existimamus hoc capite præparationem quandam præmitti ad ea, quæ capitibus sequentibus dicenda sunt de temporibus Antichristi. Itaque ne de iustitiã Diuinã seueritate, quæ tunc maximẽ exercebitur, conqueri homines possint, nunc Deus Angelum quendã mittit ad Ioannem, qui nouis comminationibus iureiurando confirmatis de mundi fine, & mysterio in tuba septimi Angeli cõsummando flagitiosos homines perterreat, & à scelerum turpitudine auocet, atque ad iram ipsius per penitentiam mitigandã adhortetur.

Igitur hic Angelus fortis descendens de cælo, irim in capite gestans, ceterãque instar nobilissimi cuiusdam legati ornamenta præferens (vt vult Andr. Episc. Cæsareæ Cappadociæ) Angelus est bonus, Christi Domini, personam gerens: nec defunt, qui eundem illum Angelum putent, quem cap. 5. Ioann. vidit prædicatẽm voce magna: *Quis est dignus aperire librum, & soluere signacula eius?* librum verbõ, quem tunc aperire optabat, apertum iam ab Agno modo portare, vt Ioanni traderet. Apparuit porro, indutus vestimentis legationi conuenientibus, quæ ipsã etiam legandi causam indicarent. Primum nanque amictus erat nube ad indicandã eorum temporũ cõfusione, densãque errorum caliginem, qua mortales alienissimis illis temporibus impliciti versabuntur. Iris in capite oblatam à Deo pacem, & fœdus significati, si homines pœniteant. Pedes ignei contrã, ni pœniteant, iracundiam, & furorem, similitudo columnarum fortitudinem, & poten-

I.
Beda.
Primasius.
Rich. Vict.
Pannon.
Per Angelum
Dei fortem
Christus ad-
umbratur.

Marc. 3.

Præparatio
ad Antichri-
stis tempora.

II.
Andr. Episc.
Apocal. 5. 2.

tiam ad supplicia impiis inferenda. Alterum habebat super mare, & alterum super terram: quia omnia sua magnitudine complectitur, ne quisquam siue in mari, siue in terra furorem eius subterfugere posse arbitretur. Rugitus instar leonis ita magnitudinē indicat. Locuta sunt septem tonitrua, quia per omnium creaturarum vniuersitatem, quæ in septenario numero solet intelligi, aduersus impios vsque ad eodē terrificus apparebit, vt vbiq; tonare videatur, iuxta illud 1. Reg. 2. *Dominus formidabunt aduersarij eius, & super ipsos in caelisonabis.* Iubetur Ioannes tonitruorum voces signare, id est, tacita secū cogitatione notare, nec tamen scribere: fortasse ne tantorum malorum, quæ ipsi ostensa sunt, prænūciatione perterriti mortales animo conciderent, & in salutis desperationem venirent. Quod sequitur de iureiurando, ad tempus per iudicium perinet: quod mysterium, cui dicatur in voce septimi Angeli consummandum, eo loco docebimus. Iubetur etiam Ioannes librum apertum sumere, & deuorare, vt in eo nimirum legat, & cogitatione reuoluat, quæ per reuelationem deinceps, de Antichristi tempore, & fine mundi debet accipere, & Ecclesiæ nuntiare: quem in ore dulcem: in ventre lentit amarū, quia ipsa prænūciatione rerum futurarum delectatus, pauld post tot, tantorumque malorū mortales expectantium cogitatione incredibilem animo dolorem cepit. Denique, quod Ioanni dicitur oportere, illum iterum prophetare gentibus, illud significat Ioannem ex insula Pathmos, vbi omnes istæ visiones accidebāt, in Asiā minorem reuerfurum, & Euangelium, quod post Apocalypsum scripsisse initio huius operis diximus, multis annis prædicaturum, relicurūque posteris, quare inferius disputabimus. Nunc ea, quæ generatim, & vniuersè de huius visionis mysterio pertrinximus, minutius concidamus.

Cur Christus pedes instar columnarum ignis habere dicatur?

Et in primis prima de misericordia, & iustitia expositio affertur.

SECTIO II.

TAMETSI per hunc Angelum fortem non ipsum Christum, sed Angelum quēdam sanctū Ioanni loquentem cum Andrea Episcopo Cæsareæ intelleximus, minimè tamen dubitandum est, quin Christum is Angelus representauerit, cuiusque personam gesserit: atque ad eodē omnia eius ornamenta ad Christum multo meliori iure pertinuerint. Quoniam igitur de iride, quæ super caput eius apparuit, multa diximus cap. 4. nunc illud est ordine disquirendum, cur eius pedes tanquā columnæ ignis dicantur: sic enim Græcè est *ἡ εἰς πῶδες αὐτοῦ ὡς στήλοι πυρός.* Prima expositio est per duos pedes Christi duas eius virtutes præcipuas misericordiam, & iustitiam significari, quarum alteram in primo aduentu potissimum ostendit: alteram in iudicio demonstrabit: esse enim vtramque veluti pedes Christi, quibus ad nos venire consuevit, non obscure significauit Regius vates Psalm. 24. *Dulcis, & rectus Dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via. Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas. Vniuersa via Domini misericordia, & veritas.* Etenim hoc sensu locum intellexit Remig. & D. August. qui inter alia, *Dulcis inquit, & rectus est Dominus, qui post misericordiam vocationis, & veniæ, quæ habet gratiam sine meritis, digna vltimo iudicio merita requirit: quas autem vias docebit nisi misericordiam, quæ placabilis, & veritatem, qui incorruptus est? glorum vnum præbuit donando peccata, alterum merita iudicando: & ideo vniuersæ viæ Domini duo sunt aduentus filij Deus, vnus quidem miserantis, alter vero iudicantis.* Hæc ille. Itaque duobus

his

Pedes Christi misericordia, & iustitia.

Remigius. D. August.